

A

1990

—

—

|||.

—

Felvincsi György: Igazság

história

1-16 szavazott lap (2. l. üve,
3-12 esonka)

Ar. R.N.K. Akademiája Ko-
lossal Fokjant 3. a. Könyvtár
R.N.K. Top. I. 131a.

IGEN SZÉP
HISTORIA,

avagy
PELDA.

Az Jerusalemból Jerichóban
menő TOLVAJOKTÓL meg-sebesít-
tetett embernek állapotjáról.

Mellyet ÜDVEZITŐNK elő hozott
Sz. Lukácsnál az X. Részben.

*Mostanpenig Historia szerént bővebb
beszéddel való Rhytmusokban meg-irattatott
és ki-bocsáttatott*

FELVINCZI GYÓRGY

által;

Anno 1689. 29. Januarij.

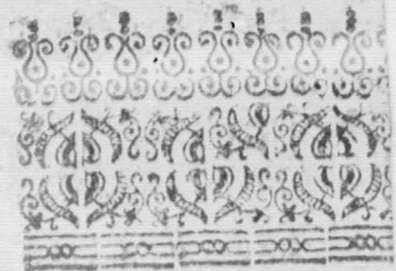
LÓTSÉN;

Nyomtat: 1689. Esztend:

2

3

Az Maria Mag

Szentül enekele

Ajtc.
 Isten kegyelméb
 De a'kiben ninöser
 Az mely az Ister
 Az Szentek küizé
 Mert távúl van
 Szépen tanit erről
 Kit meg-irt Sz.
 Egy ember vól
 tyában,
 Ki Jerusalemből

(a) Exod. 22. vers.
 (c) Luc. 6. vers. 26.

erint szerte nyarga
 na meg-is nem ha
 gyon a' látással,
 kizor közös orral
 menésében,
 pincs is elméjéb
 öttek volna czélb
 k közében.
 / köröül ve
 sebetetik,
 vizik.
 Iten hagyatik.
 könyörült,
 yan Sidó szült,
 az uton el-került,
 yu kinban merült.
 Samaritanus.
 emény kő hanem
 hus,
 nem Patronus,
 mondgya a' Chri-
 stus. (d)
 Jerusalemben,
 il lakot egyetemben,
 Ur beszédében,
 egygyeseletben.
 Ebből-

Ebből-is ki-tetszik
 Hogy mikor érke
 Nem támad sőhu
 Mig idegent l
 Így vagyok ám
 Kit a' sok ny
 31

emeg-ottan,
hajito fejsze van.
ája hajtá,
y febet hafitá,
gy febet nyitá,
zaját tafzittya.
al földre esék,
vizer mind ek-
lel

Igy hagyák-el szegényt sok veresegekkel,
Sem kezét sem fejét nem emelheti fel,
Kialtani sem mér mert senki nints közel,
A'ki nagy kinnyában lenne segítséggel.
Már a' szép Nap-is szinténdélre jött-fel,
Még is ott fentereg vérben kevert testel,
Varja ha valaki menne az úton-el,
Ki Istenét nézvén őtöt segilne fel.
Zomban egy ember csak hamar el-juta,

Ki vagy Uram : ki vagy, nagy szóval k
áltya.

Meg-győzetvén azért lelki ismérettől,
Nem ohajtya magát vagy két felelettől,

Mint hogy értet hol mit az Isten könyv
ből,

Azért így szól neki nagy kételenségből.
Pap vagyok mit akarsz? mi nyavalyád
gyon,

Makula sem fekély nincs semmi tagon
ban, (f).

Szolgálnom kell Istent nekem tisztaság
ban.

Uddé nem illettünk mi meg-fertezett,

Nem hurczolunk (mint te) ilyen el-ve
tett t,

Bűdöst, ve. G. holtat, sebekrol fenyyette

C k lste. nyét mutató Sz. Köny

10
Soha nem nézhetem én a sebest közel,
Mert jó izón osztán ennem s'innom ne
kell.

Jób volna hitvanság hir nélkül meg. halno

Hogy sem tilztes embert úttában on
szólnod,

Elég gond én rajtam, hogy-hogy-is k
szólnod,

Nem léfzek én néked hid¹¹ ny: Borbélve

z sebekről beteg¹¹ G¹¹⁶

11
PARS SECUNDA.

Zután egyfertály orácska hogy telék,
Egy Szentes Levita mindgyárait ér-
kezék,

Az Papután azon úton ügyekezék,
De az nyegést halvanez is me-
ütközék.
Eg vártelmeiben ürközék illv. udog.

12
Kiez úton járjon csak egy ember sínes
Az is kerül engem a' ki most el-megy
Ki vagy Uram kérlek rajtam most kön-
rűly!
Engem nyomorúttat oh Uram ne ker-
Fordics-meg útadat töllem így el ne hi-
Hogy az Angyalokkal Menyországba
örűly.
Hogy ha útadban szerencsédet várod,

13
Egy tágom fints az mely-miattok néfebes.
nemzetségem szerint Rubentől származtam
Eiső szűlőt volt ez a' mint én hallottam,
A' több Sidok között én is edgyik voltam,
Noha most véletlen e' kintra jutottam.
Közeleb' hozzám a' földről emely-fel,
Ne hadd az Etszaka hogy itt boritson-el,
Ne oszozzék a' vadkin vallott testemmel,
Ezennel meg-halok kérlek hogy temesd-
el,
Ha pedig halálom még egy kicsint halad,
Vezess a' városban ne vond így meg-ma-
gad,
Mert rajtad kívül más ma reám nem akad,
It, Talám addig inam szintén el-nem szakad.
Ha az Isten nékem az élette. kedvez,
Ez nyomorútt fejem holtig te szolgálád lesz,
Ha pedig nagy kin ugyan földhöz sze-
gez,
Értem az Istennek nagy kedve rajtad lesz.
Ily könyörgő szavát hogy a' beteg végzé,
A' Szentek Levita mind-tegyiben szedé,
Nem kell szolgálato' néki azt felelé,
A' mit érdemléttél abban estél belé.
Hallom nemzetedről mondod hogy Sidó
vagy,
El hiszem

14
El-hiszem de bűnöd halma felette nagy
Ha pedig a' Ruben nemzetségéből va
Szintén azónt néked hogy most e'kin
vagy.

En Levita vagyok, s' a' Szent helyen lak
A' honnét te jöttél a' mind tölled halon
De az sem lesz néked ez úgyben oltalor
Mert ott sem szolgáltál Istent úgy gon
lom;

Az Rubennel pedig bár ne dicsekedgyél
Hogy ő nemzete volt a' kitől születél
Mert ő is Attyától meg-átkoztatot fél,
Gonoszul vész magva a' ki gonoszul él
Nem fizeti azt meg senkinek az Isten,
Ki jóltészen azzal a' ki mind te ilyen,
Nem vét senki magot soha is tengerb
Bolond ki buzát vét ki kelhifövénybe
Jákov az halálhoz mert hogy közel vala,
Minden Fiait elő hitta vala,
Kinek átkot, s' kinek aldást mondot va
Rubennek pedig len imígyen szólt val
Nem lehet te néked elő ment eleted,
Mert Atyádnak agyát te meg-férteztél
Nagy dologra eddig ezt te nem értette
Ez vagyon most rajtad ha eszedben vót

(h) *Genes. 49. v. 3.* (i) *Luc. 8. v. 6.*

15
onfoly hát tudván hogy Levita vagyok,
Csak túrjed nyavalyad mert bűneid na
gyok,
Természetem gyenge rajtad ha vért látok,
Marczongót testedről mindgyárt el-aju
lok.

úddod semmi fertőt nem szeret az Oltár, (k)
Mert Isten mi tőlünk nagy tisztaságot vár
Tudhatod ezt te is ha Templomban jártál
Ha töllem nem hiszed tudakozd mástol
bár.

egy veszteg talám lesz ki hozzád érkezzek,
A' ki Isteneffen veled cselekedgyek,
Mert tiszttem hólnapra Oltárhoz rendel
tek, (l)

Nem akarom véred hogy reám fecskend
gyek,

zért kell énnékem most igen sietnem,
Szent hivatalomat hogy végbe vihessem,
Semmi tisztátalant nem-is kell illetnem,
Erteed imár miért kell téged el-kerülnöm.
Igy a' Levitától illy beszéd adaték,

Ezen szegény sebes csak meg-szonyolo
dék,

Az Istenben hűti de meg nem csökönnek,
Azért

(k) *Num. 18. v. 2.* (l) *Num. 1.*

Azért badgyat szája illy beszédre nyilel
Ertem hivatalod s' Levitai tisztod,
Mely rendszerint szintén holnap illet
ged,

De tsak haszontalan ebbeli mentseged
Mert szódból ki-tetizik minden neged
ged,

Nem kedves Istennél az olyan áldozat, (n)
Nyomorult hasznára a' mely által nem l
Az Isten mondgya ezt mellyet ki-ki h
gat, (n)

Könyörülő szű kell nekem, nem áldo
zat. (o)

Nem igy cselekedet régen a' Tobias,
Kinél könyörülőb már nem lehetet má
Nem volt ő előtte olly izes jó lakás,
Kit felben nem hagyot ha febben fek
más.

Sőt midőn Fiátol egykor meg-hallotta, (p)
Hogy febek mia lótt egy Sidónak hólt
Kedves rendegit is a'ztálnál fel-hatt
S-ötet el-temet vén a' főjdnék meg-att
Szemedben penig te nem látz nagy gerent
Midőn én szememben harogatz kús sz
kát,

Mond

(m) Psal. 50. per totum. (n) Osea 6. 7. 7.
(o) Matth. 9. 1. (p) Tob. 2.

Vége

Felvincsi György : Igen szép
historia